

२०७२ चैत्र ३ बुधवार १६-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातःमुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- सच्चा सेलभेसन आमी बनेर सबैलाई यस पापको दुनियाँबाट पुण्यको दुनियाँमा लैजानु
छ, सबैको डुबेको बेडालाई पार लगाउनु छ ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ निश्चय हरेक बच्चाको बुद्धिमा नम्बरवार बस्छ ?

उत्तर:- पतित-पावन हाम्रो अति प्यारा बाबाले हामीलाई स्वर्गको वर्सा दिइरहनु भएको छ, यो
निश्चय हरेक बच्चाको बुद्धिमा नम्बरवार बस्छ । यदि पूरा निश्चय कसैलाई भयो भने
पनि माया सामुन्ने खडा छ । बाबालाई भुल्छन्, फेल हुन्छन् । जसलाई निश्चय हुन्छ
उनीहरू पावन बन्ने पुरुषार्थमा लाग्छन् । बुद्धिमा रहन्छ अब त घर जानु छ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा सिकीलधे बच्चाहरूप्रति गुडमर्निङ्ग । बच्चाहरूले यो त जान्दछन्-
सत्ययुगमा सदैव गुडमर्निङ्ग, गुड डे, गुड एभरिथिङ्ग, गुड नाइट सबै गुड नै गुड हुन्छ । यहाँ त न
गुडमर्निङ्ग छ, न गुडनाइट छ । सबैभन्दा अशुभ हुन्छ रात्री । त्यसोभए सबैभन्दा शुभ के हुन्छ ?
सबैरै, जसलाई अमृतबेला भनिन्छ । तिम्रो हरेक समय शुभ नै शुभ छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- यस
समयमा हामी योग योगेश्वर र योग योगेश्वरीहरू हौं । ईश्वर जो तिम्रो पिता हुनुहुन्छ, उहाँले आएर
योग सिकाउनुहुन्छ अर्थात् बच्चाहरूको एक ईश्वरको साथमा योग छ । तिमी बच्चाहरूलाई
योगेश्वर पछि ज्ञान ज्ञानेश्वर बाबाको विषयमा जानकारी भएको छ । योग लाग्यो अनि बाबाले
तिमीलाई सारा चक्रको ज्ञान सम्भाउनुहुन्छ, जसबाट तिमी पनि ज्ञान ज्ञानेश्वर बन्छौ । ईश्वर
पिताले बच्चाहरूलाई आएर ज्ञान र योग सिकाउनुहुन्छ । कुनचाहिँ ईश्वर ? निराकार बाबा । अब
बुद्धिले काम लेऊ । गुरुहरूका त धेरै मत छन् । कसैले भन्छन्- कृष्णसँग योग लगाऊ, फेरि
उनको चित्र पनि दिन्छन् । कोही साईं बाबा, कोही महर्षि बाबा, कोही मुसलमानहरूको, कोही
पारसीहरूको, सबैलाई बाबा बाबा भनिरहन्छन् । भन्दछन्- सबै भगवान् नै भगवान् हुन् । अब
तिमीले जान्दछौ- मनुष्य भगवान् हुन सक्दैन । यी लक्ष्मी-नारायणलाई पनि भगवान्-भगवती भन्न
सकिँदैन । भगवान् त एक निराकार हुनुहुन्छ । उहाँ तिमी सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ, उहाँलाई
शिवबाबा भनिन्छ । तिमीले नै जन्म-जन्मान्तर सत्सङ्ग गर्दै आयौ । कोही न कोही संन्यासी साधु
पण्डित आदि अवश्य हुन्छन् । मनुष्य जान्दछन्- उहाँ हाम्रो गुरु हुनुहुन्छ । हामीलाई कथा
सुनाइरहनु भएको छ । सत्ययुगमा कथा आदि हुँदैनन् । बाबाले बसेर सम्भाउनुहुन्छ- केवल भगवान्
वा ईश्वर भन्नाले आनन्द आउँदैन । उहाँ पिता हुनुहुन्छ त्यसैले बाबा भन्नाले सम्बन्ध स्नेहपूर्ण हुन
जान्छ । तिमी जान्दछौ- हामी बाबा मम्माका बच्चा बनेका छौं, जसबाट हामीलाई स्वर्गको वर्सा
मिल्छ । यस्तो कुनै पनि सत्सङ्ग छैन, जहाँ सम्भन सकून्- हामी यस सत्सङ्गले मनुष्यबाट
देवता वा नर्कवासीबाट स्वर्गवासी बन्छौं । अहिले तिम्रो सत्य बाबाको साथमा सङ्ग छ अरू सबैको
असत्यको साथमा सङ्ग भनिन्छ । गायन पनि छ- सत्सङ्गले तार्छ..... जिस्मानी सङ्गले
डुबाउँछ । बाबा भन्नुहुन्छ- आत्म-अभिमानी, देही-अभिमानी बन । मैले तिमी बच्चा, आत्माहरूलाई
सिकाउँछु । यो रूहानी ज्ञान आत्माहरूप्रति सुप्रीम आत्मा आएर दिनुहुन्छ । बाँकी सबै हो
भक्तिमार्ग । त्यो कुनै ज्ञानमार्ग होइन । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले सबै वेद, शास्त्र, सृष्टिको आदि, मध्य,
अन्त्यलाई जान्दछु । अथोरिटी म नै हुँ । तिनीहरू हुन् भक्तिमार्गका अथोरिटी । धेरै शास्त्र आदि
पढ्छन् । त्यसैले उनीहरूलाई शास्त्रहरूको अथोरिटी भनिन्छ । तिमीलाई बाबाले आएर सत्य

२०७२ चैत्र ३ बुधवार १६-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातःमुरली “बापदादा” मधुबन सुनाउनुहुन्छ । अहिले तिमीले जान्दछौ- सत्यको सङ्गले तार्छ, भूटोको सङ्गले डुबाउँछ । अहिले बाबाले तिमी बच्चाहरूद्वारा विश्वको उद्धार गरिरहनु भएको छ । तिमी हौ रूहानी सेलभेशन आर्मी । मुक्त गर्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- विश्व जुन स्वर्ग थियो, त्यो अब नर्क बनेको छ । डुबेको छ । बाँकी कुनै यस्तो सागरको तल छैन । तिमी सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बनेका छौ । सत्ययुग-त्रेता हो सतोप्रधान । यो ठूलो स्टीमर हो । तिमी स्टीमरमा बसेका छौ । यो पापको नगरी हो किनकि सबै पाप आत्माहरू छन् । वास्तवमा गुरु एक हुनुहुन्छ । उहाँलाई कसैले जान्दैन । सदैव भन्छन्- हे ईश्वर पिता । यस्तो भन्दैनन् गाड फादर, सद्गुरु । केवल फादर भन्छन् । उहाँ पतित-पावन हुनुहुन्छ, त्यसैले गुरु पनि हुनुभयो । सबैका पतित-पावन सद्गति दाता एक हुनुहुन्छ । यस पतित दुनियाँमा कुनै पनि मनुष्य सद्गति दाता वा पतित-पावन हुन सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ- कति मिसावट, भ्रष्टाचार छ । अब मलाई कन्याहरू माताहरूद्वारा सबैको उद्धार गर्नु छ ।

तिमी सबै ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू भाइ-बहिनी भयौ । नत्र हजुरबुवाबाट वर्सा कसरी मिलोस् । हजुरबुवाबाट २१ पीढीको लागि वर्सा मिल्छ अर्थात् स्वर्गको राजाई । कमाई कति छ । यो हो सच्चा बाबाद्वारा, सच्चा कमाई । बाबा पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक, सत्गुरु पनि हुनुहुन्छ । प्राक्टिकलमा गरेर देखाउनेवाला हुनुहुन्छ । यस्तो होइन- गुरु मन्यो भने चेलालाई गद्दी मिलोस् । उनीहरू हुन् जिस्मानी गुरु । उहाँ हुनुहुन्छ रूहानी गुरु । राम्रोसँग यी कुरालाई बुझ्नु छ, यी बिल्कुलै नयाँ कुरा हुन् । तिमीले जान्दछौ- हामीलाई कुनै मनुष्यले पढाउँदैन, हामीलाई शिवबाबा ज्ञानका सागर पतित-पावनले यस शरीरद्वारा पढाउनुहुन्छ । तिम्रो बुद्धि शिवबाबा तर्फ छ । ती सतसंगमा मनुष्यहरू तर्फ बुद्धि जान्छ । त्यो सबै भक्तिमार्ग हो । अब तिमीले गाउँछौ- हजुर माता-पिता हामी हजुरका बालक हौं । उहाँ त एक हुनुहुन्छ नि । तर बाबा भन्नुहुन्छ- मैले कसरी आएर तिमीलाई आफ्नो बनाउँ । म तिम्रो पिता हुँ । मैले यिनको शरीरको आधार लिन्छु । यी ब्रह्मा मेरी स्त्री पनि हुन् भने बच्चा पनि हुन् । यिनीद्वारा शिवबाबाले बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाउनुहुन्छ त्यसैले यी बडी मम्मा भइन् । यिनको कुनै माता छैन । सरस्वतीलाई जगत् अम्बा भनिन्छ । उनलाई तिम्रो सम्हाल गर्नको लागि राखिएको छ । सरस्वती ज्ञान-ज्ञानेश्वरी, यी हुन् सानी मम्मा । यी बडो गहन कुरा हुन् । तिमी अहिले यो गहन पढाइ पढिरहेका छौ, तिमीलाई सम्मान साथ पास हुनु छ । यी लक्ष्मी-नारायण सम्मान साथ पास भएका हुन् । उनलाई सबैभन्दा ठूलो छात्रवृत्ति मिलेको छ । कुनै सजाय खानु परेन । बाबा भन्नुहुन्छ- जति हुन सक्छ याद गर । यसलाई भारतको प्राचीन योग भनिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई सबै वेद, शास्त्रहरूको सार सुनाउँछु । मैले तिमीलाई राजयोग सिकाएँ, जसद्वारा तिमीले प्रारब्ध पायौ । फेरि ज्ञान समाप्त भयो, फेरि परम्परा कसरी चलन सक्छ ? वहाँ कुनै शास्त्र आदि हुँदैनन् । अरू धर्मवाला इस्लामी, बौद्धी आदि जो छन्, उनीहरूको ज्ञान गुम हुँदैन । उनीहरूको परम्परा चल्छ । सबैलाई थाहा छ । तर बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई जुन ज्ञान सुनाउँछु त्यसलाई कसैले जान्दैन । भारत दुःखी बन्छ, त्यसलाई आएर सदा सुखी बनाउँछु । बाबा भन्नुहुन्छ- म साधारण तनमा बसेको छु । तिम्रो बुद्धियोग बाबाको साथमा रहोस् । आत्माहरूका पिता परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ । सबै बच्चाहरूका उहाँ पिता हुनुहुन्छ, उहाँका सबै बच्चा ठहरिए नि । सबै आत्माहरू यस समयमा पतित छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- म प्राक्टिकलमा आएको छु । विनाश सामुन्ने खडा छ । जान्दछौ- आगो लाग्नेछ । सबैको शरीर खतम हुन्छ । सबै आत्माहरूलाई फर्केर घर जानु

२०७२ चैत्र ३ बुधवार १६-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातःमुरली “बापदादा” मधुबन छ । यस्तो होइन ब्रह्ममा लीन हुन्छन् वा ज्योतिमा समाहित हुन्छन् । ब्रह्म समाजीहरूले फेरि दियो बाल्छन् । त्यसलाई ब्रह्म मन्दिर भनिदिन्छन् । वास्तवमा हो ब्रह्म महत्त्व, जहाँ सबै आत्माहरू रहन्छन् । हाम्रो पहिलो मन्दिर त्यो हो । पवित्र आत्माहरू वहाँ रहन्छन् । यी कुरा कोही मनुष्यले बुझ्दैनन् । ज्ञानका सागर बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— अहिले तिमी ज्ञान-ज्ञानेश्वरी हो फेरि बन्छौ राज-राजेश्वर । तिम्रो बुद्धिमा छ— पतित-पावन अति प्यारा बाबाले आएर हामीलाई स्वर्गको वर्सा दिइरहनु भएको छ । कतिको बुद्धिमा यति पनि बस्दैन । यतिका बसेका छन्, यिनीहरूमा कोही १०० प्रतिशत निश्चयबुद्धि छैनन् । कोही ८० प्रतिशत छन्, कोही ५० प्रतिशत, कोही त्यति पनि छैनन् । ती त बिल्कुलै फेल भए । नम्बरवार अवश्य छन् । धेरै छन् जसलाई निश्चय छैन । कोसिस गर्छन्— निश्चय होस् । ठीकै छ, निश्चय भयो भने पनि माया कडा छ । बाबालाई भुल्छन् । यी ब्रह्माले स्वयं भन्छन्— म पूरा भक्त थिएँ । ६३ जन्म भक्ति गरेको छु, तत्त्वम् । तिमीले पनि ६३ जन्म भक्ति गरेका हो । २१ जन्म सुख पायो फेरि भक्त बनेका छौ । भक्ति पछि हुन्छ वैराग्य । संन्यासीहरूले पनि यो शब्द सबैले भन्छन्— ज्ञान, भक्ति र वैराग्य । उनीहरूलाई वैराग्य आउँछ घरबारबाट । त्यसलाई हृदको वैराग्य भनिन्छ र तिम्रो हो बेहदको वैराग्य । संन्यासीहरू घरबार छोडेर जंगलमा जान्छन् । अहिले त कोही पनि जंगलमा छैनन् । सबै कुटीहरू खाली छन् किनकि पहिले सतोप्रधान थिए, अहिले ती तमोप्रधान बनेका छन् । अहिले उनीहरूमा कुनै तागत छैन । लक्ष्मी-नारायणको राजधानीमा जुन तागत थियो, त्यो पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा अहिले हेर उनीहरू कहाँ पुगेका छन् । कति पनि तागत छैन । यहाँको सरकारले पनि भन्छ— हामी धर्मलाई मान्दैनौं । धर्ममा नै धेरै नोक्सान छ । लडाईं-भगडा गर्दै सम्मेलन गरिरहन्छन् ताकि सबै धर्मवाला एक मत होऊन् । तर सोध— एक कसरी हुन सक्छन् ? अब त सबै फर्केर जानेछन् । बाबा आउनुभएको छ, यो दुनियाँ अब चिहान बन्नु छ । बाँकी यो त विविध वृक्ष हो । त्यसैले एक कसरी हुन्छ ? केही पनि बुझ्दैनन् । यहाँ एक धर्म थियो, त्यसलाई अद्वैत मतवाला देवता भनिन्छ । द्वैत अर्थात् दैत्य । बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो यो धर्म धेरै सुख दिनेवाला छ । तिमी जान्दछौ— पुनर्जन्म लिएर हामीलाई फेरि ८४ जन्म भोग्नु छ । निश्चय होस्— हामीले नै ८४ जन्म भोगेका हौं । हामी नै जानु छ र फेरि आउनु छ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमीले ८४ जन्म पूरा गरेका छौ । अहिले तिम्रो यो धेरै जन्महरूको अन्त्यको जन्म हो । केवल एकलाई भन्नुहुन्न । पाण्डव सेनालाई सम्झाउनुहुन्छ— तिमी पण्डा हो । तिमीले रूहानी यात्रा सिकाउँछौ त्यसैले पाण्डव सेना भनिन्छ । अहिले राज्य न कौरवहरूको न पाण्डवहरूको छ । तिनीहरू पनि प्रजा, तिमी पनि प्रजा हो । भन्दछन्— कौरव पाण्डव भाइ-भाइ, पाण्डवहरू तर्फ हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा । बाबाले नै आएर मायालाई जित्न सिकाउनुहुन्छ । तिमी आदि सनातन देवी-देवता धर्मवाला अहिंसक हो । अहिंसा परमो धर्म । मुख्य कुरा हो— काम कटारी चलाउनु छैन । हिन्दूहरू सम्भन्छन्— गाईको हत्या गर्नु हुँदैन । यो नै अहिंसा हो, तर बाबा भन्नुहुन्छ— काम कटारी नचलाऊ, यसैलाई नै ठूलो भन्दा ठूलो हिंसा भनिन्छ । सत्ययुगमा न काम कटारी, न लडाईं-भगडा चल्छ । यहाँ त दुवै छन् । काम कटारीले नै आदि, मध्य, अन्त दुःख दिन्छ । तिमी सिँढी भर्छौ । ८४ जन्म तिमी बच्चाहरूले लियो । यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो फेरि पुनर्जन्म लिन्छन् । एक-एक जन्म एक-एक पीँढी हो । यहाँबाट तिमी एकदम माथि फड्को माछौ । ८४ पीँढी भर्न तिमीलाई ५ हजार वर्ष लाग्छ र

२०७२ चैत्र ३ बुधवार १६-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातःमुरली “बापदादा” मधुबन
 यहाँबाट तिमी सेकेण्डमा चढ्छौ। सेकेण्डमा जीवनमुक्ति कसले दिन्छ ? बाबाले। अहिले सबै
 एकदम जमीनमा आइपुगेका छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ— केवल मलाई याद गर। यो बुद्धिमा याद
 राख्नु छ— अब नाटक पूरा भयो, हामी फर्केर घर जानु छ। हामीले आफ्ना पिता र घरलाई याद
 गर्नु छ। पहिले बाबालाई याद गर। उहाँले नै तिमीलाई घरको बाटो बताउनुहुन्छ। बाबाको यादले
 विकर्म विनाश हुन्छ। ब्रह्मलाई याद गर्नाले पाप काटिँदैन। पतित-पावन परमात्मा नै हुनुहुन्छ।
 उहाँले कसरी पावन बनाउनुहुन्छ, यो दुनियाँमा कसैले सम्झन सक्दैन। बाबा आएर स्वर्गको स्थापना
 अवश्य गर्नु छ। बाबा आउनुभएको छ त्यसैले तिमी बच्चाहरूले जयन्ती मनाउँछौ। कहिले
 आउनुभयो ? यो भन्न सकिँदैन— यस घडी, यो तिथि तारिखमा आउनुभयो। शिवबाबा कहिले
 आउनुभयो, कसरी भन्न सक्छौ। साक्षात्कार धेरै हुन्छ। पहिले हामीले सर्वव्यापी सम्भन्थ्यौं वा
 आत्मा सो परमात्मा भन्थ्यौं। अब यथार्थ थाहा भएको छ। बाबाले दिन-प्रतिदिन गहन कुरा
 सुनाइरहनुहुन्छ। तिमी साधारण बच्चाहरूले कति ठूलो ज्ञान पढिरहेका छौ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
 बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:

- १) सम्मान साथ पास हुनको लागि सजायबाट छुट्ने पुरुषार्थ गर्नु छ। यादमा रह्यौ भने
 छात्रवृत्ति लिने अधिकारी बन्न सक्छौ।
- २) सच्चा-सच्चा पाण्डव बनेर सबैलाई रूहानी यात्रा गराउनु छ। कुनै पनि प्रकारको हिंसा
 गर्नु छैन।

वरदान:- सदा अतीन्द्रिय सुखको अनुभूति गर्ने अटल अखण्ड स्वराज्य अधिकारी भव

जुन बच्चाहरूले संगमयुगमा अतीन्द्रिय सुखको सदाकालको लागि वर्सा प्राप्त गर्छन्
 अर्थात् जसको बाबाको सम्पत्तिमा पूरा अधिकार हुन्छ उनीहरू शक्तिशाली हुन्छन्।
 उनीहरूलाई अटुट, अटल अतीन्द्रिय सुखको अनुभूति हुन्छ। यस्ता वारिस अर्थात् सम्पूर्ण
 वर्साको अधिकारीलाई नै भविष्यमा अटल-अखण्ड स्वराज्यको अधिकार मिल्छ।

स्लोगन:- जहाँ मेरोपन आउँछ वहाँ बुद्धिको फेरो लाग्छ त्यसैले म र मेरोपनबाट मुक्त बन।